

89-Giới Cát Chứa Ni-Sư-Đàn:

Phật tại nước Duy-na-ly (Tỳ-da-ly), lúc đó có Tỳ kheo xuất tinh làm dơ ngoại cụ, sáng sớm giặt phơi ở bên trong tinh xá, khi Phật đắp y

mang bát vào thành khất thực nhìn thấy việc này nên sau khi thọ thực xong, Phật do việc này nhóm Tỳ kheo tăng rồi hỏi các Tỳ kheo: “sáng sớm ta đắp y mang bát vào thành khất thực nhìn thấy ngọa cụ dơ giặt phơi trong tinh xá, các thầy không nên phơi như thế. Chúng tăng dùng nhiều ngọa cụ không biết lượng, các cư sĩ dè xẻn để cúng dường cầu phước, các thầy nên trừ lượng dùng ít thì tốt. Nếu Tỳ kheo loạn niệm, không nhất tâm trong khi ngủ thì có năm lỗi: Một là khó ngủ, Hai là khó tỉnh thức, Ba là thấy ác mộng, Bốn là khi ngủ thiện thần không hộ, Năm là khi tỉnh thức tâm khó nhập pháp thiện giác quán. Ngược lại nếu Tỳ kheo không loạn niệm, nhất tâm trong khi ngủ thì có năm điều thiện: Một là không khó ngủ, Hai là dễ tỉnh thức, Ba là không có ác mộng, Bốn là khi ngủ thiện thần hộ, Năm là khi tỉnh thức tâm dễ nhập pháp thiện giác quán. Nếu Tỳ kheo có dâm nộ si, chưa được ly dục, không loạn niệm, nhất tâm ngủ nghỉ còn không thất tinh huống chi là Tỳ kheo liã dục”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Từ nay cho các Tỳ kheo cất chứa Ni-sư-đàn để hộ ngọa cụ của Tăng, không nên không trải Ni-sư-đàn mà ngồi trên ngọa cụ của Tăng.

Sau khi Phật cho cất chứa Ni-sư-đàn, các Tỳ kheo liền may rộng dài, có Tỳ kheo thiếu dục tri túc hành hạnh đầu đà nghe biết việc này tâm không vui liền đem việc này bạch Phật, Phật do nhân duyên này nhóm họp Tỳ kheo tăng rồi hỏi các Tỳ kheo: “Các thầy thật đã làm việc này phải không?”, đáp: “Thật đã làm thưa Thế tôn”, Phật liền quở trách: “Tại sao gọi là Tỳ kheo lại cất chứa Ni-sư-đàn rộng dài như thế”, quở trách rồi bảo các Tỳ kheo: “Do mười lợi nên kết giới cho các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói như sau:

Nếu Tỳ kheo muốn may Ni-sư-đàn, nên may đúng lượng như sau: dài hai gang tay của Phật, rộng một gang tay rưỡi, may quá lượng chế định này thì phạm Ba-dật-đề.

Tướng phạm trong giới này là nếu Tỳ kheo may Ni-sư-đàn chiều dài chiều rộng đều quá lượng chế định thì phạm Ba-dật-đề. Ni-sư-đàn quá lượng này nên cắt bỏ rồi vào trong Tăng bạch rằng: “Tôi may Ni-sư-đàn chiều dài chiều rộng đều quá lượng phạm Ba-dật-đề, nay phát lồ sám hối không có che dấu”, Tăng nên hỏi: “Đã cắt bỏ chưa?”, nếu đáp là đã cắt bỏ thì Tăng nên hỏi: “Thầy thấy tội không?”, nếu đáp là thấy tội, Tăng nên bảo: “Thầy hãy như pháp sám hối, sau chớ có tái phạm”. Nếu đáp là cắt bỏ thì Tăng nên bảo cắt bỏ, nếu Tăng không bảo cắt bỏ thì Tăng phạm Đột-kiết-la; nếu Tăng bảo cắt bỏ mà không chịu cắt bỏ thì Tỳ kheo này phạm Đột-kiết-la.

Phật tại nước Xá-vệ, lúc đó vào sáng sớm Phật đắp y mang bát vào thành khát thực, thọ thực xong vào trong rừng An đà trái Ni-sư-đàn dưới một gốc cây ngồi. Trưởng lão Ca-lưu-đà-di cũng vào trong rừng An đà, trái Ni-sư-đàn dưới một gốc cây ngồi cách Phật không xa. Trưởng lão này thân to lớn, quỳ gối hai tay cầm y nguyện rằng: “Chừng nào Phật sẽ cho tôi may Ni-sư-đàn thêm một gang tay của Phật nữa thì mới đủ ngồi”. Đến xế chiều Phật xuất thiền, do việc này nên nhóm Tỳ kheo tăng rồi bảo các Tỳ kheo: “Sáng nay ta đắp y mang bát vào thành khát thực... giống như đoạn văn trên cho đến câu thì mới đủ ngồi”. Nay các Tỳ kheo, từ nay giới này nên nói lại như sau:

Nếu Tỳ kheo muốn may Ni-sư-đàn, nên may đúng lượng như sau: dài hai gang tay của Phật, rộng một gang tay rưỡi và viền quanh thêm một gang tay, may quá lượng chế định này thì phạm Ba-dật-đề.